

MODERNIZACJA ROKU

OGÓLNOPOLSKI KONKURS – XXI EDYCJA

Piątek 14 LIPCA 2017

DODATEK SPECJALNY

Tradycja nagradzania najlepszych na Zamku Królewskim w Warszawie

Od 21 lat w Konkursie „Modernizacja Roku” nagradzane są obiekty modernizowane, przebudowywane, remontowane oraz nowe w przestrzeni urbanistycznej i ich twórcy, czyli inwestorzy, wykonawcy i projektanci. 24 sierpnia 2017 roku o godz. 18 w Sali Wielkiej Zamku Królewskiego w Warszawie odbędzie się uroczystość ogłoszenia wyników i wręczenia nagród finalistom XXI edycji Ogólnopolskiego Konkursu „Modernizacja Roku”. Spośród 460 obiektów z całej Polski w każdej z kategorii zostaje przyznana jedna główna nagroda – tytuł Modernizacja Roku. Uroczystości towarzyszyć będzie koncert Zespołu Pieśni i Tańca „Śląsk” im. Stanisława Hadyny.

Patronat nad konkursem sprawują: Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa, Główny Inspektor Ochrony Środowiska, Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, podsekretarz stanu Jan Widera w Ministerstwie Sportu i Turystyki, przewodniczący Komisji Infrastruktury Sejmu RP, Instytut Badawczy Dróg i Mostów, Marszałek Województwa Opolskiego, a konkurs odbywa się we współpracy ze Związkiem Powiatów Polskich, Polską Izbą Przemysłowo-Handlową Budownictwa oraz Fundacją Wszechnicy Budowlanej.

I chociaż Gala Finałowa na Zamku Królewskim zakończy XXI edycję, to zdobyty prestiż, uznanie i wspomnienia pozostaną z finalistami na długie lata. Dlatego warto już we wrześniu zgłosić zmodernizowane lub nowe obiekty w przestrzeni urbanistycznej do XXII edycji „Modernizacji Roku”.

ZAMEK KRÓLEWSKI W WARSZAWIE. FOT. ANDRZEJ RING LECHSANIOWICZ

Jesteśmy gotowi na drugi krok kulturowy

realizowanych inwestycji są dziś na wysokim poziomie. To powoduje, że ranga takiego konkursu jak „Modernizacja Roku” rośnie.

Świadomość urbanistyczna, architektoniczna i tożsamość miejsca jest obecnie bardzo duża. Wybudowaliśmy już oczyszczalnie ścieków, zrealizowaliśmy najważniejsze inwestycje drogowe i kolejowe, teraz zaczynamy mieć świadomość, jak ważne są nasze centra miast, jak ważna jest odbudowa tkanki historycznej i jej jakości.

Dlatego ten konkurs ma dla mnie i dla Komisji Infrastruktury tak ważną rolę do odegrania. Do inwestycji, które są obecnie realizowane jeszcze nie tak dawno nie przywiązywano szczególnej wagi. Jednak dziś zarówno samorządy, jak też prywatni inwestorzy wiedzą, że wysoka jakość inwestycji będzie procentowała w przyszłości.

Dziś wszyscy bez podziału na małych i dużych mają świadomość detalu, dbałości o szczegół i historyczną tożsamość. Raz jest to przypadek pensjonatu w niewielkim miasteczku, innym razem

Politechnika Warszawska emanująca kulturowo na całą Polskę. I wszędzie, od wójta po profesora, mamy oczekiwanie najwyższej jakości. Ten konkurs pokazuje, że mamy w kraju inwestorów, projektantów i wykonawców budujących na europejskim poziomie.

Przyczyn zmian na lepsze jest kilka. Jedną z nich jest prestiż, a za przykład może posłużyć rewitalizacja Portu Praskiego. Taką lokalizację wybierze klient poszukujący dla siebie miejsca, gdzie wykonanie stoi na najwyższym poziomie i jest ogromne zaplecze kulturowe. Innym przykładem może być modernizacja ciągu technologicznego Huty Miedzi Głogów, która w skali światowej może być porównywana z innymi spektakularnymi inwestycjami. Bez względu na rodzaj i skalę inwestycji, wszystkie mają wspólną cechę: jakość.

Po zrealizowaniu najważniejszych inwestycji infrastrukturalnych jesteśmy gotowi na drugi krok kulturowy – świadome, dojrzałe architektonicznie i urbanistycznie, stojące na bezkompromisowym poziomie inwestycje.

EMILIA LECHOWICZ

SYLWESTER CHRUSZCZ

architekt, poseł, zastępca przewodniczącego Komisji Infrastruktury

Jestem czynnym architektem, więc sprawy inwestowania, ich rodzaj i jakość poznaję również jako projektant. Dlatego wiem, że przez ostatnie lata modernizacje w Polsce były traktowane po macoszemu. Można powiedzieć, że istniały one z boku głównego nurtu inwestycyjnego. To się jednak zmieniło na przestrzeni kilku ostatnich lat. Jakość, świadomość detalu, materiału, a nawet historycznych zależności

Plebiscyt MR2016
na najpopularniejsze modernizacje w Polsce

www.modernizacjaroku.org.pl/plebiscyt

Politechnika Lwowska – nauka, historia, innowacje i technologie

Patron naukowy Konkursu „Modernizacja Roku”, Politechnika Częstochowska, od wielu lat współpracuje z Politechniką Lwowską. Jednocześnie przedstawiciele Politechniki Częstochowskiej uczestniczą w pracach komisji konkursowej, przenosząc ideę modernizacji obiektów wszędzie tam, gdzie to konieczne. Konkretne przykłady rozwiązań propagowane przez „Modernizację Roku” odnajdują swoje zastosowanie w realizacjach wykonywanych m.in. w krajach sąsiadujących z Polską.

Politechnika Lwowska (na zdjęciu), zgodnie z ostatnimi udokumentowanymi ustaleniami powstała już w 1816 roku, to już ponad 200 lat historii! Plusuje to ją w czołówce politechnik współczesnej Europy. Prężnie rozwijający się ośrodek naukowy

zawsze wdrażał innowacyjne rozwiązania i technologie. Warto podkreślić jest fakt, że w 1894 roku wykonano - zachowaną do dziś, żelbetową kładkę dla pieszych, która znajduje się przy gmachu głównym Politechniki Lwowskiej. Jej projektantem był wybitny polski inżynier, członek Akademii Nauk Technicz-

nych w Warszawie oraz doktor honorowy nauk technicznych Politechniki Warszawskiej - prof. Maksymilian Thullie. Był on również czynnym członkiem Polskiego Towarzystwa Naukowego we Lwowie, senatorem Rzeczypospolitej Polskiej oraz rektorem Politechniki Lwowskiej w latach 1894/5 i 1910/11.

Lwowska kładka (na zdjęciu) została wybudowana z okazji mającej miejsce we Lwowie Wystawy Krajowej. Jest to jedna z najstarszych konstrukcji żelbetowych w Europie oraz druga żelbetowa konstrukcja mostowa zrealizowana na terenach ówczesnej Polski. Kładkę wykonała polska firma „J. Sosnowski, A.

Zacharzewicz”. Również i dziś Politechnika Lwowska prowadzi zaawansowane badania w zakresie nowoczesnych konstrukcji budowlanych. W szczególności na uwagę zasługują badania obejmujące zagadnienia wzmocnienia wstępnie odkształconych konstrukcji żelbetowych. W tym obszarze opracowano już

wiele innowacyjnych rozwiązań naukowych, które stanowią podstawę do realizacji bardzo wymagających prac remontowo-budowlanych, realizowanych zarówno na terenie Lwowa jak również w całej Ukrainie.

Na Politechnice Lwowskiej, w dniach 20-22.06.2017 roku przebywała delegacja z Wydziału Budownictwa Politechniki Częstochowskiej. Wspólnie dyskutowano nad rozwojem wzajemnych relacji oraz objęciem wspólnymi badaniami prac naukowych w zakresie innowacyjnych rozwiązań konstrukcyjnych i technologicznych. W trakcie wizyty odbyło się wspólne Polsko - Ukraińskie seminarium naukowe nt. współczesnych problemów budownictwa. Wydział Budownictwa PCz. jest organizatorem cyklicznej konferencji naukowej, która obejmuje tematycznie „współczesne problemy budownictwa - teoria i praktyka”. Prezentowane są na niej zagadnienia naukowe z ośrodków krajowych i zagranicznych.

Rozsądnie dbać o dzikie zwierzęta

W „Modernizacji Roku” startuje wiele obiektów drogowych. Współpracujący z Jury, reprezentujący Instytut Badawczy Dróg i Mostów prof. Janusz Rymśa podkreśla, że warto zwrócić uwagę na dodatkowe, istotne elementy infrastruktury.

PROF. NADZW. DR HAB. INŻ. JANUSZ RYMSZA

Wostatnim dziesięcioleciu zmieniło się podejście branży związanej z infrastrukturą drogową do ochrony zwierząt dziko żyjących. W chwili obecnej na drogach publicznych w Polsce znajduje się ponad 4000 przejść dla zwierząt, z tego większość wybudowana w minionym dziesięcioleciu. Prawie dwie trzecie przejść dla małych zwierząt wybudowano w ciągu trzech lat (2012-2014). Spośród przejść dla średnich i dużych zwierząt są popularne przejścia dolne pod mostami o szerokości równej co najmniej podwójnej szerokości cieku. Wiąże się to z budową prześleń co najmniej o trzykrotnie większej rozpiętości, niż jest technicznie po-

prawna. W ogóle budowa tak dużej liczby przejść dla zwierząt, o zbyt dużej rozpiętości i szerokości prześleń, musi wynikać z naszej, drogowców i mostowców, miłości do zwierząt dziko żyjących (bo już niekoniecznie domowych, o czym świadczą co rusz napotymane bezpieczne psy walające się po ulicach, wyrzucane z domu przez właścicieli, którzy kochają zwierzęta, ale tylko te dziko żyjące).

Nasza, drogowców i mostowców, miłość do zwierząt dziko żyjących jest ślepa i, jako taka, nie wymaga potwierdzenia. Stąd wybór miejsca lokalizacji przyszłego przejścia dla zwierząt opieramy na mało szczegółowych informacjach. Ponadto w większości wybudowanych przejść nie prowadzimy monitoringu przedinwestycyjnego. A po wybudowaniu przejść często nie sprawdzamy, czy zwierzęta z nich w ogóle korzystają. No cóż, przypuszczalnie nie chcemy się rozczarować (bo np. informacja, że na więcej niż 80 proc. wybudowanych przez nas przejściach nie zaobserwowano wilków, byłaby informacją bolesną, wskazującą, że albo przejścia są budowane niewłaściwie, albo są zbyt wąskie).

Co należałoby zmienić? Cóż, myślę, że ślepa miłość zawsze kiedyś się kończy. Straty są tym mniejsze, im szybciej przejrzy się na oczy.

Efekt lepszy, niż zakładano

Zgłoszona do konkursu modernizacji instalacji odsiarczenia spalin na blokach 5 i 6 w PGE GIEK Oddział Elektrownia Bełchatów poprawiła jakość powietrza poprzez redukcję emisji SO₂ do poziomu poniżej 200 mg/nm³, zgodnie z normami unijnymi, narzuconymi w dyrektywie IED o emisjach przemysłowych.

To nie jedyny rezultat modernizacji. Dzięki projektowi zmniejszyła się emisja pyłu, związków fluorowych i chlorowych oraz metali ciężkich. W wyniku modernizacji osiągnięto efekt ekologiczny w postaci redukcji SO₂ o 3 600 547 kg rocznie. Dzięki zastosowaniu w projekcie nowatorskiego

rozwiązania polegającego na zabudowie półki sitowej, spełniającej rolę poziomu zraszania uzyskano zakładany efekt, przy jednoczesnym ograniczeniu nakładów inwestycyjnych, jakie należałoby ponieść przy zastosowaniu tradycyjnego poziomu zraszania z pompą. W absorberach wymieniono także eliminatory mgły, zabudowano dodatkową dmuchawę powietrza natleniającego, zmodernizowano układ sterowania i układ zasilania elektrycznego oraz dokonano wymiany wykładzin chemoopornych.

Dodatkowo zmodernizowano układ odwadniania gipsu, dostosowując go do zwiększonych ilości produkowanego gipsu syntetycznego, który jest produktem ubocznym procesu odsiar-

czania. Zmodyfikowano technologię odwadniania gipsu zastępując filtry taśmowe wirówkami gipsu. Przeprowadzone pomiary gwarantacyjne instalacji odsiarcza-

nia spalin potwierdziły, że dzięki modernizacji udało się uzyskać wyniki znacznie lepsze, niż wymagane dyrektywą o emisjach przemysłowych.

➔ SŁAWOMIR ZAWADA,
PREZES PGE GÓRNICTWO I ENERGETYKA KONWENCJONALNA

Modernizacja instalacji odsiarczenia spalin dla bloków nr 5 i 6 wybudowanej w latach 1998-2000 związana była z realizacją programu proekologicznego prowadzonego przez Elektrownię PGE w Bełchatowie. Jej celem była poprawa jakości powietrza, jak również dostosowanie do nowych, zaostrzonych unijnych wymogów środowiskowych obowiązujących od 1 stycznia 2016 r., wynikających

z dyrektywy IED. W wyniku realizacji inwestycji nastąpiło obniżenie emisji SO₂ w spalinach wylotowych z bloków energetycznych do poziomu poniżej 200 mg/nm³. W wyniku modernizacji w roku 2016 uzyskano efekt ekologiczny polegający na redukcji emisji SO₂ o 3 900 000 kg, co oznacza, że osiągnięty efekt jest o ok. 10 proc. lepszy od zakładanego (planowana wielkość to 3 600 547 kg/rok.). Ponadto realizacja projektu pozwoliła na zmniejszenie emisji pyłu, związków fluorowych oraz chlorowych.

Elektrownia PGE Bełchatów jest jednym z prekursorów budowy instalacji odsiarczenia spalin – pierwszy w kraju IOS został zamontowany właśnie w niej. Należy zaznaczyć, że zarówno dostawcą instalacji odsiarczenia spalin dla bloków 5 i 6, jak i generalnym wykonawcą modernizacji była polska firma Rafako z Raciborza. Finansowanie inwestycji pochodziło ze środków własnych oraz pożyczki z WFOŚiGW w Łodzi, a także dotacji z Norweskiego Mechanizmu Finansowego za pośrednictwem NFOŚiGW w Warszawie. Elektrownia PGE Bełchatów stale prowadzi działania związane z ochroną środowiska naturalnego. Polegają one na prowadzeniu inwestycji modernizacyjno-odtworzeniowych mających na celu kolejne znaczne ograniczenie emisji przemysłowych powstających w wyniku spalania węgla brunatnego. Inwestycje te wpływają także na zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego kraju.

Opera w blasku

Budynek Opery Śląskiej jest jedną z pereł architektury bytomskiej.

Ten niezwyklej urody, ponad 115-letni, zabytkowy obiekt wybudowany w stylu neoklasy-cystycznym stanowi jeden z najważniejszych ośrodków kulturalnych oraz wizytówkę całego regionu Górnego Śląska.

Była budynek jest dwuczłonowa, gdzie część wschodnia mieści w sobie główną scenę opery, natomiast zachodnia pełni funkcje filharmonii i została częściowo przeznaczona na potrzeby baletu. W związku z tym historycznie wytworzyły się dwa osobne wejścia podkreślone odpowiednio frontonami. Zarówno elewacja południowa przy ul. Moniuszki, jak i zachodnia przy pl. Sikorskiego mają charakter reprezentacyjny. Na elewacji południowej mieści się wejście główne do obiektu, stąd też projekt zakłada podkreślenie nadrzędnego charakteru tej elewacji poprzez oświetlenie oraz kolorystykę. Iluminacja obydwu elewacji podkreśla elementy detali architektonicz-

nych oraz monumentalny charakter budynku, podświetlając gzymsy, zdobienia, architrawy i portyki. Projekt oświetlenia został sporządzony w taki sposób, aby oświetlenie elewacji południowej i zachodniej nie konkurowały ze sobą.

W projekcie iluminacji zadbane o najwyższej jakości oprawy LED montowane zarówno na elewacji budynku, w ziemi bezpośrednio przy budynku, jak i w oprawach na nowych słupach oświetleniowych wzdłuż ulicy Moniuszki. Oświetlenie jest energooszczędne i dynamiczne, z zaprojektowanymi sześcioma scenami świetlnymi pozwalającymi na różnorodny zakres oświetlenia w zależności od pory dnia oraz potrzeb użytkownika.

Celem realizacji było przywrócenie świetności zabytkowemu budynkowi Opery Śląskiej w Bytomiu. Poprzez kompleksowe połączenie projektu iluminacji elewacji z jej gruntownym remontem, wymaganym po latach zaniedbania, Opera Śląska odzyskała gmach godny swojej międzynarodowej sławy.

Kulturalna synagoga

W Koronowie zrekonstruowano i przebudowano budynek synagogi. Przeprowadzono prace konserwatorskie i roboty budowlane wraz z adaptacją na cele kulturalno-oświatowe.

Synagoga w Koronowie to jeden z najcenniejszych tego typu zabytków w północnej części Polski. Zbudowano ją w 1856 roku, ale wiernym wyznania mojżeszowego nie służyła zbyt długo, gdyż na początku XX wieku prawie wszyscy z nich opuścili miasto. Pozbawiona opieki zaczęła niszczeć. Bydgoscy Żydzi, którzy się nią opiekowali, postanowili obiekt sprzedać. Kupił go, działający w tym czasie w Koronowie, Towarzystwo Gimnastyczne Sokół. Była to jednak krótka, przedwojenna historia. W czasie wojny, przejęta przez Niemców, służyła jako magazyn. Po wojnie przekazano budynek Centrali Wynajmu Filmów i w jej pomieszczeniach uruchomiono kinoteatr Brda. Po zakończeniu funkcjonowania kina obiekt użytkowany był przez różne organizacje. Doprowadziło to do stopniowego zniszczenia synagogi.

Gmina Koronowo nie pozostała obojętna na los cennego zabytku i podjęła starania, aby przejąć i odrestaurować budynek znajdujący się w samym centrum miasta. Dla gminy to nie tylko zadanie mające na celu dbałość o zabytek, ale także możliwość wykorzystania

go na cele kulturalno-oświatowe oraz wzbogacenia oferty turystycznej. Miasto ma przecież bogatą historię, nie brakuje w nim zabytków, a położenie budynku w starej części miasta oraz historyczna architektura potwierdzały tylko konieczność ratowania tego niezwyklego obiektu. Udało się go przejąć w grudniu 2010 roku jako darowiznę od Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego. Od tego czasu samorząd formalnie mógł działać w kierunku powstrzymania dalszej degradacji obiektu.

W 2011 roku gmina zleciła opracowanie dokumentacji technicznej oraz uzyskała pozwolenie na prowadzenie robót budowlanych. W następnym roku rozpoczęły się pierwsze prace budowlane, na które gmina Koronowo pozyskała od kujawsko-pomorskiego wojewódzkiego konserwatora zabytków dotację w wysokości 15 tysięcy złotych. Pieniądze te, wraz ze środkami finansowymi gminy, pozwoliły na wyremontowanie dachu, stropodachu, a także wykonanie nowej instalacji odgromowej i opierzenia blacharskiego.

W 2014 roku samorząd otrzymał kolejną dotację od kujawsko-pomorskiego wojewódzkiego konserwatora zabytków w wysokości 15 tysięcy złotych oraz dotację z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-Pomorskiego w wysokości 100 tysięcy złotych, co w połączeniu ze znacznymi środkami z budżetu gminy pozwoliło na wykonanie nastę-

pujących prac: roboty rozbiórkowe wewnętrzne (skuto tynki, rozebrano strop, część ścian, rozebrano też kominy i piece kaflowe oraz podłogi i posadzki, uzupełniono i naprawiono ściany, zrekonstruowano strop belkowy, wykonano konstrukcję antresoli oraz wymieniono stolarkę okienną i drzwi). W 2015 roku pozyskano następne dofinansowanie - 15 tysięcy złotych z Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Toruniu oraz 50 tysięcy złotych z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-Pomorskiego w Toruniu. Przy udziale tych środków wykonano roboty remontowo-konserwatorskie (izolację fundamentów, przemurowania ścian, wewnętrzną instalację elektryczną, tynki i okładziny, część stolarki drzwiowej, posadzki i podłogi oraz instalację p.poż., a także rozbudowano budynek o pomieszczenie socjalno-sanitarne). Systematyczne prace trwały do czerwca 2016 roku. Łączny koszt wszystkich wykonanych prac to ponad 1 mln 700 tysięcy złotych.

Po kilku miesiącach od otwarcia we wrześniu ubiegłego roku można z całą pewnością stwierdzić, że budynek dawnej synagogi, obecnie Centrum Kultury Synagoga, bardzo dobrze spełnia swoje funkcje i rolę kulturalno-oświatową. Estetyka wnętrza i efektywnie prezentujący się budynek, zarówno w dzień, jak i w porze wieczorowej, stanowią tak długo oczekiwana, kolejną wizytówkę Koronowa. Po latach obiekt, ku zadowoleniu zarówno mieszkańców, jak i gości, zaczął ponownie tętnić życiem. Korzyść jest zatem ogromna. Obecnie odbywają się tam liczne koncerty muzyczne o różnym charakterze, wystawy malarskie, fotograficzne, pokazy filmowe. Nie brakuje warsztatów plastycznych, zajęć i widowisk dla dzieci. Oferta kulturalna jest ciągle wzbogacana i uzupełniana. Dodajmy do tego walor turystyczny, gdyż istnieje możliwość zwiedzania obiektu i poznania jego historii.

Cafe Pomerania na słodko

Niedawno zmodernizowany budynek w centrum Darłowa - turystycznej, nadmorskiej części Darłowa - wzniesiono w 1895 roku.

Nie był remontowany po wojnie przez długie lata i popadał w ruinę. Przetrwowało jednak wiele zdobień charakterystycznych dla kamienia w tej miejscowości.

- Zawsze podobala mi się jego architektura i gdy tylko zdołaliśmy podjąć się renowacji, nie wahaliśmy się - mówi Violetta Redlicka, która postanowiła otworzyć w obiekcie Cafe Pomerania. - Rozpoczęliśmy remont z determinacją, żeby zachować wszystkie atuty niepowtarzalnej architektury obiektu.

Budynek został zbudowany na planie prostokąta w modnym stylu szwajcarskim, obowiązującym w miejscowościach uzdrowiskowych na przełomie XIX i XX wieku. Jak większość budynków w tamtym okresie został wyposażony w werandy, wyjątkowo murywane, które dzięki temu przetrwały do naszych czasów, chociaż już jako nieliczne w Darłowie. Werandy spełniały funkcję letnich saloników, w których przyjmowano gości, nie martwiąc się o warunki pogodowe.

- Nasze werandy są zdobione ażurowymi drewnianymi wzorami - mówi Violetta Redlicka. - Charakterystyczne są również wystające poza obris budynku, dekorowane krokwie. Ozdobnie zakończono również wieżbę dachową w bocznych częściach budynku. Wyróżniają się też drewniane, zdobione okna w pięknych obramowaniach elewacji, odtworzone z dużą dokładnością, ale przy wykorzystaniu nowoczesnych rozwiązań. Jestem wielbiczką takich okien w starych budynkach. One dodają im wyjątkowego charakteru. Turyści odwiedzający Darłowo są zachwyceni Cafe Pomerania.

Budynek jest proporcjonalny i niezwykle malowniczy. Jak mówi Violetta Redlicka, z pewnością został zaprojektowany przez doskonałego architekta, ale nie udało się odnaleźć informacji, kim był. Zapewne nie tylko z powodu dbałości o jakość, ale także w hołdzie nieznanemu twórcy postanowiono jak najdokładniej zachować wszystkie elementy architektoniczne.

- Przeprowadziliśmy gruntowny remont - mówi Violetta Redlicka. - Wymieniliśmy zużyte drewniane elementy konstrukcji dachu i stropu oraz dachówkę.

Ociepliliśmy dom od środka. Zmieniliśmy układ ścian oraz schodów wewnątrz budynku. Dom zyskał nową stolarkę i instalację elektryczną oraz wodno-kanalizacyjną. Elementy dekoracyjne elewacji częściowo zostały odnowione, a częściowo wymienione. Wprowadziliśmy nową funkcję z budynku mieszkalnego na obiekt ogólnodostępny.

Dziś mieści się w nim piętrowa kawiarnia-lodziarnia z zapleczem służącym do własnej produkcji lodów. Wszystkie lody są wytwarzane na miejscu z wysokiej jakości naturalnych składników.

- Lody zdobyły uznanie turystów równe zmodernizowanemu obiektowi. Cafe Pomerania cieszy się dużą popularnością - zachwala Violetta Redlicka. - Moim marzeniem jest, żeby stare budynki w naszej miejscowości były odnawiane z przywróceniem pierwotnych walorów architektonicznych. Takich obiektów w naszym Darłowie - Królewskim Mieście - jest dużo więcej.

Historia ze smakiem

Budowa Szybu Bończyk to marzenie, które stało się rzeczywistością.

– Nasze motto to „historia ze smakiem” – mówi Maciej Sikora, dyrektor BRAKS Restauracje, który wraz z żoną w 2007 roku podjął próbę ratowania budynków szybu nieczynnej kopalni Mysłowice.

– Zaangażowaliśmy swój czas, energię i oszczędności w prace porządkowe, remontowe i projektowe – mówi Maciej Sikora. – Trzy lata trwało porządkowanie terenu i opracowanie projektu utworzenia w budynkach szybu kompleksu bankietowo-konferencyjnego. Pozwolenie na budowę uzyskaliśmy w 2009 roku. Trzy lata później pierwsi goście zaczęli odkrywać nową historię Szybu Bończyk.

Jak mówi Maciej Sikora, obiekt powstał z pasji do gastronomii i historii, z potrzeby dzielenia się z gośćmi tym, co najlepsze. To również swoisty hołd złożony górnikom, którzy z wielkim poświęceniem pracowali w tym miejscu przez blisko sto lat.

Dziś Szyb Bończyk pełni rozmaite funkcje. Po pierwsze, jest to coraz popularniejszy w regionie kompleks bankietowo-konferencyjny.

– W naszych murach gościliśmy prezydentów i premierów. Wysokich urzędników unijnych oraz gwiazdy kultury, sportu i sztuki – mówi Maciej Sikora. – To miejsce szczególnie upodobały sobie pary młode, które z kilkuletnim wyprzedzeniem planują ten najważniejszy dzień w życiu – razem z nami.

Szyb to również muzeum historii i tradycji Górnego Śląska ze szczególnym naciskiem na górnictwo. Odbywają się tu spotkania z historią, wernisaże, koncerty i wystawy. Szyb niesie również przesłanie pomocy osobom potrzebującym.

– Każdego roku organizujemy wigilie i śniadania wielkanocne dla osób samotnych, wspieramy lokalne domy dziecka, organizując dla nich zbiórki pieniędzy i wspólne zabawy 1 czerwca – dodaje Maciej Sikora.

W przyszłości Halina i Maciej Sikora planują rozbudowę kompleksu o budynek nadszybia, który niestety został zrównany z ziemią. Budynek będzie się składał z trzech kondygnacji i będzie miał powierzchnię około 1400 mkw. W podziemiu powstanie trzystumetrowa sala, która będzie odgrywała rolę sali muzealnej i tam znajdą się wszystkie dotychczas pieczołowicie zbierane pamiątki związane z kopalnią Mysłowice i Szybem Bończyk, multimedia związane z pracą górników oraz kopalni. Powstanie częściowo odtworzona ściana węgla, pojawią się wagoniki na parterze, powstanie nowoczesna kuchnia, która obsłuży pięć sal wraz z lobby, na piętrze sala bankietowa na 150 osób z całą infrastrukturą.

– Budynek zachowa swój pierwotny, industrialny charakter, a ciekawostką będzie odbudowa wieży na dachu budynku, która będzie odgrywała rolę platformy widokowej – zapowiada Maciej Sikora.

Będzie można podziwiać sąsiedztwo Szybu Bończyk. Zostanie ona odpowiednio podświetlona, by była dobrze widoczna od strony Katowic i Mysłowic i wskazywała drogę do kompleksu.

Parking pogodził sąsiadów

Sieradzka Spółdzielnia Mieszkaniowa, widząc potrzebę rozbudowy istniejących przy budynkach zatoczek parkingowych, opracowała koncepcję maksymalnej budowy parkingów na swoich osiedlach.

Inwestycja została zrealizowana na osiedlu Klonowe I, w zasobach należących do Sieradzkiej Spółdzielni Mieszkaniowej, na terenie pomiędzy budynkami Armii Krajowej 2a, 4 i Dąbrowszczyków 3. Miała ona na celu poprawienie ich funkcjonalności i estetyki. Jej założenia zostały przedstawione na organizowanych corocznie zebraniach informacyjnych z nieruchomości. Wraz z przebu-

dową parkingu została również wykonana wymiana i rekultywacja zieleni. Wymieniono również chodniki i dojścia do klatek w tej enklawie.

Inwestycja ta zdecydowanie poprawiła komfort życia mieszkańców budynków Armii Krajowej i Dąbrowszczyków. Większa liczba miejsc parkingowych poprawiła relacje międzysąsiedzkie (w budynkach zamieszkuje 84 rodziny). Wcześniej dochodziło tam do sprzeczek wśród sąsiadów o nieprawidłowe parkowanie. Poprawiła się atrakcyjność oferowanych w obrocie wtórnym lokali z tych budynków. Koszty budowy inwestycji nie spowodowały zwiększenia wysokości opłat za użytkowanie lokali.

Inwestycja dla najmłodszych

→ **STANISŁAW GLISZCZYŃSKI,**
BURMISTRZ GMINY KORONOWO

Pierwszy samorządowy żłobek w gminie oddaliśmy do użytku rok temu we Wtelnie. Placówka powstała w całkowicie przebudowanym budynku byłej przychodni zdrowia. Już wówczas było dla nas oczywiste, że jeden żłobek nie zaspokoi potrzeb mieszkańców w zakresie opieki nad dziećmi do trzeciego roku życia. W naturalny sposób powstał plan utworzenia kolejnej tego typu placówki. Samorząd przeznaczył na ten cel doskonale usytuowany obiekt gospodarczo-użytkowy w Koronowie. Wspólna praca samorządowców, projektantów i wykonawców zaowocowała stworzeniem bezpiecznego, przyjaznego miejsca, gdzie w warunkach jak najbardziej zbliżonych do domowych najmłodszy mogą wszechstronnie się rozwijać. Było to możliwe dzięki gruntownej modernizacji budynku, który stał się także przykładem interesującej metamorfozy architektonicznej.

Niszczący budynek został przeznaczony na ważny cel publiczny. Modernizacja obiektu nie tylko poprawiła estetykę samego budynku, ale także wpłynęła na zmianę wizerunku tej części Koronowa, w której jest położony. Zostały utworzone nowe miejsca pracy i związane z tym możliwości rozwoju zawodowego oraz nabywania przez kadrę nowych specjalistycznych umiejętności pracy z małym dzieckiem. Rosnące zainteresowanie ofertą placówki, co wynika wprost z liczby składanych wniosków, jest również dowodem na zwiększenie aktywności zawodowej rodziców, a w szczególności umożliwi wielu mamom szybszy powrót do pracy.

Obydwa żłobki powstały w odpowiedzi na oczekiwania mieszkańców i nadal staramy się ze zrozumieniem i życzliwością wychodzić naprzeciw ich postulatom dotyczącym rozwoju opieki nad dziećmi w każdym wieku. W bliskiej perspektywie rozpocznie się modernizacja sąsiadującego ze żłobkiem budynku przedszkola samorządowego, tak aby docelowo powstał kompleks obiektów dostosowany także do potrzeb dzieci niepełnosprawnych. Planujemy termomodernizację budynków szkolnych na terenie gminy. To spore i kosztowne, ale niezbędne inwestycje i dlatego je realizujemy.

Żłobek Samorządowy w Koronowie to druga tego typu placówka w gminie.

Aby zapewnić opiekę nad dziećmi do lat trzech, samorząd przeznaczył na żłobek obiekt w centrum Koronowa, który wcześniej pełnił funkcję gospodarczo-użytkową. W ten sposób został wykorzystany niszczący budynek na tak bardzo ważny cel publiczny.

Obiekt przeszedł gruntowną modernizację i przekształcił się w nowoczesną, przestronną i doskonale wyposażoną placówkę. W ramach inwestycji powstał żłobek wraz z parkingiem. Budynek wyposażony jest m.in. w windę osobową, nowoczesne instalacje elektryczne i teletechniczne. Dzięki tej inwestycji blisko 50 maluchów, pod okiem profesjonalnej kadry, może korzystać z dwukondygnacyjnego budynku, który dysponuje sześcioma salami do zabaw

i wypoczynku, pokojem do zajęć logopedycznych i fizjoterapeutycznych, a także toaletami, szatniami i w pełni wyposażoną kuchnią. Od godziny 6 do 17 maluchy w jasnych i wygodnych pomieszczeniach, bawią się, poznają świat i odkrywają jego tajemnice. Dzieci spędzają też aktywnie czas na przylegającym do obiektu, dostosowanym do ich wieku placu zabaw, który jest wyposażony w przyciągające kolorami zjeżdżalnię, huśtawki i piaskownicę.

Modernizacja dawnego budynku gospodarczego na żłobek pochłonęła około 1,5 mln zł. Z czego Koronowo otrzymało z resortowego programu rozwoju instytucji opieki nad dziećmi do lat trzech „Maluch – edycja 2016” Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej 1,1 mln złotych.

Lokalizacja żłobka w centrum miasta ułatwia rodzicom zmierzającym do pracy dowożenie dzieci do placówki.

Bardzo stare jak nowe

→ **PIOTR GRZELAK,**
PWICEPREZYDENT GDAŃSKA

Gdański Zarząd Nieruchomości Komunalnych został administratorem Bramy Nizinnej jesienią 2014 r. To bardzo atrakcyjny zabytek i miastu zależało, aby przywrócić go do świetności. Przejęty obiekt nie był użytkowany od kilku lat, a sklepienie przejazdu bramnego było w złym stanie technicznym grożącym katastrofą budowlaną. W związku z planami związanymi z udostępnieniem obiektu do użytkowania oraz weryfikacji stanu technicznego przejazdu bramnego konieczne było zlecenie wykonania szeregu badań i ekspertyz w celu oceny potrzeb remontowych bramy. Głównym założeniem remontu Bramy Nizinnej było wykonanie prac budowlano-konserwatorskich zmierzających do poprawy funkcjonalności obiektu, przywrócenia pierwotnej formy terenowej oraz poprawy wizerunku zabytku. Prace były w całości sfinansowane przez miasto Gdańsk, a nakład finansowy wyniósł ok. 4,5 mln zł.

Z kolei budynek przy ul. Wajdeloty 14 usytuowany w kwartale ulic Biała - Wajdeloty, objęty ochroną konserwatorską, wymagał pilnie termomodernizacji i odnowienia zachowanej bogatej elewacji. Nakład poniesiony na inwestycję wyniósł

MATERIAŁY PRASOWE

ponad 927 tys. zł. W ciągu kilku lat rewitalizacja kamienic przy ul. Wajdeloty przyniosła znakomity efekt, to jedno z najpiękniejszych miejsc we Wrzeszczu, cieszących mieszkańców, w którym też otwierają się kolejne restauracje, kawiarnie. Wajdeloty 14 to jeden z przykładów tego udanego przedsięwzięcia.

Brama Nizinna to obiekt związany z XVII-wiecznym systemem obronnym miasta Gdańsk Corneliusa van den Bosche'a, jedna z czterech głównych bram miasta otoczonych wałami ziemnymi. Umożliwiała wjazd do miasta od strony południowej. Jej budowa trwała 6 lat i zakończyła się w 1626 r. Nadzorował ją wybitny architekt, murarz i kamieniarz Jan Strakowski. To renesansowe założenie fortyfikacyjne jest niezwykle cenne dla miasta pod

względem historycznym, architektonicznym oraz kulturowym. Obiekt wpisany został do rejestru zabytków województwa pomorskiego. Była już najwyższa pora, aby go odnowić.

Remont budynku przy ul. Wajdeloty 14 wraz z remontem wnętrza podwórzowego oraz elewacji sąsiednich budynków podnosi estetykę części starej zabudowy Dolnego Wrzeszcza. Ponadto jeden z opróżnionych lokali mieszkalnych na parterze został zaadaptowany na cele społeczne - mieści się w nim Klub Młodego Wrzeszczaka.

W ramach programu KAWKA - dla Pomorza - likwidacja niskich emisji w oparciu o dofinansowanie ze środków wojewódzkiego funduszu ochrony środowiska będą realizowane w latach 2017-2019 przebudowy z termomodernizacją budynków przy ul. Chłodnej 9, 10, 14 i ul. Toruńskiej 23 w Gdańsku. W przyszłości planujemy również podjęcie się kolejnych remontów obiektów zabytkowych. Jest wiele przykładów inwestycji już realizowanych, jak i planowanych. Jak choćby rewitalizacja Domu Zdrojowego w Brzeźnie czy modernizacja zabytkowego Wielkiego Młyna. Konsekwentnie prowadzimy też specjalne programy, np. program nadawania dekoracji artystycznych zespołowi elewacji kamienic na terenie Głównego Miasta.

MATERIAŁY PRASOWE

Łącznik został ukryty pod nasypem ziemnym, który w swojej formie nawiązuje do pierwotnego założenia fortyfikacyjnego.

Wykonanie izolacji poziomej i pionowej ścian wraz z osuszeniem murów, usunięcie szkodliwych, cementowych spoin oraz tynków wewnętrznych, ułożenie nowych instalacji elektrycznych i teletechnicznych, wyposażenie obiektu w grzejniki oraz oświetlenie - przy właściwym użytkowaniu powstrzyma dalszą degradację obiektu i pozwoli na zachowanie go w dobrym stanie przez kolejne stulecia.

W ramach prac zajęto się również zagospodarowaniem terenu poprzez nowe ukształtowanie niwelety terenu, wprowadzono schody terenowe, oświetlenie oraz wyposażono obiekt w małą architekturę. Prace poprzedzono rozbiórkami elementów wtórnych, m.in. wiaty i betono-

wych wylewek. Na zwieńczenia szczytów powróciły także oryginalne oraz zrekonstruowane szyszki, które podkreślają bogactwo detalu kamiennego, jakim ozdobiona był brama. Prace były w całości sfinansowane przez miasto Gdańsk, a nakład finansowy wyniósł ok. 4,5 mln zł.

Budynek przy ul. Wajdeloty 14 poddany został renowacji elewacji frontowej wraz z projektem docieplenia ścian szczytowych i tylnych oraz robotami towarzyszącymi. W ramach remontu wykonano m.in. hydroizolację oraz termoz izolację ścian wraz z wykonaniem iniekcji krystalicznych, ocieplono ściany fundamentowe, a także przeprowadzono renowację drewnianego gzymsu. Wykonano czynności mające na celu uspojnienie istniejącej stolarki okiennej w sposób nawiązujący do historycznych podziałów okiennych. Najcenniejszym pod względem konserwatorskim

elementem elewacji budynku są drzwi zewnętrzne wejścia głównego do budynku. Są to oryginalne drzwi drewniane, dwuskrzydłowe, dwupłyciowe z przeszkloną górną płycią, zwieńczone naswietleniem. Pozostała stolarkę drzwiową odświeżono i pomalowano w kolorze spójnym dla całego budynku. Nakład finansowy poniesiony na te inwestycje wyniósł ok. 927 tys. zł.

Jest to budynek wolno stojący narożny, niegdyś tworzący pierzeję zabudowy kwartałowej. Ulica Wajdeloty posiada dość dobrze zachowaną historyczną zabudowę pierzeją utworzoną przez czynszowe kamienice z bogato zdobionymi fasadami, stanowiącą pamiatkę po wielkomiejskim Gdańsku. Przedsięwzięcia remontowe obydwu nieruchomości zrealizowane zostały przez Gdański Zarząd Nieruchomości Komunalnych, który jest administratorem tych obiektów.

Gdańsk zgłosił do konkursu dwie efektywne inwestycje. Bramę Nizinną przy ul. Grodzka Kamienna 5 oraz kamienicę przy ul. Wajdeloty 14.

W ramach prac przygotowawczych do modernizacji Bramy Nizinnej wykonane zostały badania i ekspertyzy niezbędne do opracowania dokumentacji budowlano-konserwatorskiej zespołu bramy, na podstawie których realizowany był remont obiektu.

Prace budowlano-konserwatorskie rozpoczęto już w 2015 r. Dzięki nim przeprowadzono remont dachu wraz z

założeniem nowej instalacji odgromowej oraz część prac konserwatorskich zabezpieczających elementy kamiennego detalu architektonicznego związanego z konstrukcją dachu Bramy Nizinnej. Wykonane zostało przyłącze wodno-kanalizacyjne do pomieszczenia magazynowego oraz wewnętrzna, posesyjna instalacja wodno-kanalizacyjna do obiektu. Przeprowadzono też prace konserwatorskie zabytkowych wrót i furtek zespołu Bramy Nizinnej. Ich celem było zabezpieczenie i zachowanie jak największej ilości zabytkowego, oryginalnego materiału czterech skrzydeł

wrót oraz czterech skrzydeł furtek drewnianych.

W zakresie realizowanych w 2016 r. prac znalazły się między innymi: remont sklepienia przejazdu bramnego, ścian i sklepień pomieszczeń we wnętrzu bramy (z pominięciem lewego odwachu), wymiana okien i drzwi zewnętrznych w całym obiekcie z przywróceniem im historycznego charakteru. Stolarka znakomicie dopełnia i podkreśla walory artystyczne i architektoniczne zabytkowego zespołu obronnego. Wykonano podziemny łącznik pomiędzy pomieszczeniem magazynowym a lewym odwachem.

Sapiehówka znowu w blasku

Zmodernizowana Sapiehówka jest jedną z najstarszych budowli w Białej Krakowskiej.

To XVII-wieczny dworek wzniesiony w stylu klasycystycznym, zawdzięczający swoją nazwę liczным wizytom metropolity krakowskiego księcia kardynała Adama Sapiehy.

Na początku XXI wieku był własnością księżnej Marii Krystyny Hagsburg, która planowała stworzyć w nim ochronkę dla dzieci. Po latach nadwierzona konstrukcja groziła zawaleniem. Jedna ze ścian i pokrycie dachowe były doszczętnie zniszczone. Zabezpieczenie i przygotowanie budynku do kapitalnego remontu wymagało gruntownych przygotowań.

Trwający prawie trzy lata generalny remont budynku wymagał współpracy ekip remontowych, architektów i licznych konsultacji z bielskim konserwatorem zabytków, które pozwoliły na zachowanie charakteru budynku.

Budynek został przeznaczony na przedszkole terapeutyczno-integracyjne dla dzieci chorych na autyzm.

- Kupując budynek, mieliśmy świadomość, że nie będzie to proste zadanie, jednak kochamy nasze miasto - mówi Estera Herzyk, współwłaścicielka firmy Neodevelopment, która przeprowadziła modernizację obiektu. - W przywracaniu blasku przedwojennemu budowlom jest coś magicznego, romantycznego. Pozwalamy, aby zapomniany, przeznaczony do rozbiórki relikw przeszłości dostał nowe życie.

MATERIAŁY PRASOWE

Nowoczesne przedszkole integracyjne w Górze Kalwarii

Budynek, w którym dotychczas mieściło się przedszkole, to konstrukcja typu „Ciechanów” z lat 70. ubiegłego wieku. Przedszkole funkcjonowało w tym budynku około 40 lat. Budowa nowego obiektu była niezbędna inwestycją.

Budowa nowoczesnego Samorządowego Przedszkola Integracyjnego w Górze Kalwarii rozpoczęła się we wrześniu 2015 roku, a już w połowie listopada 2016 roku dzieci przeprowadziły się do nowej placówki.

Budynek zawiera część przedszkolną przeznaczoną dla sześciu oddziałów dla 25 dzieci każdy, z możliwością uruchomienia jeszcze jednego, oraz oddzielną od nich część żłobkową dla 20 dzieci. Od września 2017 roku swoją działalność rozpoczyna żłobek, który jest jedną z elementów tej inwestycji i kolejny oddział przedszkolny.

Nowe przedszkole to budynek parterowy, otwarty, wybudowany na poziomie dróg dojazdowych i chodników, zlokalizowany przy ulicy Bema. Jest w pełni dostępny dla osób niepełnosprawnych, wyposażony w rampę prowadzącą do ogrodu.

Plac zabaw również dostosowane są dla dzieci niepełnosprawnych.

Wyposażenie placówki w niskie regały, stoliki i krzeselka o wysokości dostosowanej do wieku podopiecznych placówki obejmuje również specjalistyczne pomoce dydaktyczne przystosowane do potrzeb i możliwości intelektualnych oraz fizycznych dzieci.

Budowla składa się z modułów tworzących niezależne oddziały mieszczące salę pobytu dzieci wraz z częścią spożywania posiłków, pomieszczenia magazynowego, toalet przystosowanych dla dzieci niepełnosprawnych. Każda z sal ma wyjście do ogrodu. Wspólną przestrzenią jest sala rekreacyjno-widowiskowa posiadająca scenę i profesjonalny sprzęt nagłaśniający.

Bryła poprzez swoją partelową formę, prześwity, dostępność ogrodu i wykorzystanie drewna świetnie wpisuje się w otaczającą zielen.

Układ trawników tworzy rozległe tereny pozwalające na organizację gier i zabaw ruchowych.

Należy nadmienić, że poprzez tę inwestycję zagospodarowany został bardzo trudny teren, który dotychczas był nieużytkiem. Dzięki innowacyjnej technologii został specjalnie wzmocniony, aby mogła powstać ta budowla. Ciekawostką konstrukcyjną jest to, że obiekt zbudowano na specjalnych fundamentach, tzw. studniach, na których wylana została płyta fundamentowa. W celu ustabilizowania konstrukcji wykonano ponad 240 studni.

Koszt inwestycji wraz z wyposażeniem udało się zamknąć kwotą 6,8 mln. Powierzchnia użytkowa to 1430 mkw. Projekt przygotowała firma RYSY Architektki Rafał Sieraczyński z Nowej Iwicznej, a do realizacji, w postępowaniu przetargowym, wybrano firmę REM BUD ze Stalowej Woli.

W placówce realizowana jest idea integracji. Pobyt w przedszkolu to podstawowy i najważniejszy okres kształtowania prawidłowych postaw. W tym wieku dzieci nie mają uprzedzeń, reagują na inność swoich kolegów i koleżanek w sposób naturalny. Uczą się udzielać pomocy, ale także korzystać ze wsparcia innych. Kontakty, wspólna zabawa i wymiana doświadczeń są niezwykle ważne dla wszystkich dzieci, niezależnie od stanu ich zdrowia.

Nabór dzieci do grup integracyjnych oparty jest na zasadzie dobrowolności i akceptacji idei integracji przez rodziców.

Samorządowe Przedszkole Integracyjne w Górze Kalwarii zostało zgłoszone do Ogólnopolskiego Konkursu Modernizacja Roku 2016 w kategorii „Nowe obiekty w przestrzeni urbanistycznej”.

Dotychczasowe wyniki głosowania internetowego plasują ten obiekt na pozycji lidera.

ROZMOWA

Dla dzieci wszystko

➔ DARIUSZ ZIELIŃSKI BURMISTRZ GÓRY KALWARII

wydatki na oświatę i wychowanie pochłoną blisko 40 proc. wszystkich wydatków budżetowych. O potrzebie budowy przedszkola mówiło się już od kilku lat, bo dotychczasowa placówka to konstrukcja mocno przestarzała. Budynek był wyeksploatowany, trudny w utrzymaniu standardów bezpieczeństwa. Projekt tak długo oczekiwanego i potrzebnego obiektu udało się zrealizować w ubiegłym roku. Nowoczesne Samorządowe Przedszkole Integracyjne rozpoczęło swoją działalność w połowie listopada 2016 roku.

Jakie korzyści wynikają z jej realizacji?

Przedszkole stymuluje wszechstronny rozwój dziecka, badania dowodzą, że pobyt w przedszkolu jest istotny dla rozwoju człowieka przez całe dalsze życie.

Poprzez kontakt z rówieśnikami dziecko poznaje zasady i reguły społeczne obowiązujące w świecie. Zabawa w grupie lepiej niż jakiegokolwiek wytłumaczenie pozwala zrozumieć i doświadczyć, na czym polega współpraca i współdziałanie. Kontakt z dziećmi o różnych możliwościach uczy dzieci tolerancji i kształtuje postawy akceptacji. Dziecko odkrywa wachlarz emocji i uczuć. Ponadto przyzwyczajają się spędzać czas poza swoją rodziną, rozwijają poczucie niezależności oraz umiejętności gwarantujące niezależność.

Przedszkole, jak sama nazwa wskazuje, jest miejscem, w którym dziecko zostaje przygotowane do szkoły.

W dzisiejszym społeczeństwie diagnozujemy coraz więcej różnego rodzaju niepełnosprawności, dlatego nasze Przedszkole Integracyjne oferujące zarówno zajęcia dydaktyczne, jak i cały

wachlarz pomocy specjalistów, np. logopedy, psychologa czy rehabilitanta, pełni w równym stopniu funkcje opiekuńcze, wychowawcze i kształcące.

Nowoczesna baza lokalowa, jasne, przejrzyste przestrzenie wyposażone w różnorodne pomoce dydaktyczne i sprzęt specjalistyczny zapewniają wszechstronny rozwój dzieci na miarę ich możliwości i potrzeb. Stosowanie specyficznych metod pracy z dziećmi niepełnosprawnymi umożliwia stymulację ich rozwoju, aktywności i samodzielności, a indywidualizowanie pracy z dziećmi, również z dziećmi niepełnosprawnymi, ma wpływ na wyrównanie szans edukacyjnych.

Placówka cieszy się wśród rodziców dobrą opinią. Jej atuty to: dobre położenie, dogodny dojazd, duży, zielony, pięknie zaprojektowany ogród, życzliwa atmosfera sprzyjająca zabawie i pracy oraz wykwalifikowany personel.

Wartością dodaną inwestycji jest powstanie nowych miejsc pracy dla nauczycieli, specjalistów i personelu pomocniczego. Stworzenie bazy opiekuńczej dla najmłodszych pozwoliło wielu rodzicom, a zwłaszcza kobietom wejść na rynek pracy lub szybko na niego powrócić po urodzeniu dziecka.

Na terenie naszej gminy funkcjonuje 14 przedszkoli, cztery to przedszkola samorządowe. Dwa z nich znajdują się na terenie miasta, a pozostałe na terenie wiejskich, w Wilczynku i Kątach. Od 1 stycznia 2016r. cztery przedszkola niepubliczne z terenu gminy Góra Kalwaria zaczęły funkcjonować jako przedszkola publiczne.

Potrzeby są nadal duże, ale należy podkreślić fakt, że na terenie gminy Góra Kalwaria

wszystkie dzieci zgłoszone na rok szkolny 2017/2018 znalazły miejsca w przedszkolach. Staramy się zapewnić wszystkim dzieciom warunki pozwalające rozwijać ich naturalną potrzebę działania i tworzenia oraz indywidualne predyspozycje i talenty.

Czy planują państwo w przyszłości realizację kolejnych tego rodzaju inwestycji?

Za priorytet zdecydowanie uznaję oświatę. Wiem, jaką szansę na życiowy start daje edukacja. To, co robimy, zostaje po nas – wybieram więc takie rozwiązania, które mogą służyć latami. Prowadzenie przez gminę badań w ramach ewaluacji zewnętrznej oraz analizy demograficznej, która jest determinantem w działaniach inwestycyjnych pod kątem zapewnienia odpowiednich warunków oświatowych, zaowocowało kolejnymi projektami.

7 czerwca 2017 roku gmina podpisała umowę na zaprojektowanie i wybudowanie kolejnego przedszkola, tym razem w Baniosze. W tej samej miejscowości do końca czerwca zakończy się rozbudowa Szkoły Podstawowej, a szkoła w Czachówku wzbogaci się o nową salę gimnastyczną. W ramach zadania wykonane zostaną sala gimnastyczna o wymiarach 12x24 m wraz z wyposażeniem, sale dydaktyczne, pokój instruktorów, dokonana też zostanie wymiana sposobu ogrzewania. Zakończenie robót przewidziano na koniec czerwca 2018 roku.

Za miarę sukcesu naszych wysiłków uznajemy, gdy nasi absolwenci z zalem rozstają się z naszymi placówkami i pełni zapału, optymizmu i otwartości na potrzeby innych wkraczają w nowy etap życia.

REKLAMA

001

TRAINER PRODUCENT SIŁOWNI ZEWNĘTRZNYCH **TRAINER** ZPU ROMEX SP. Z O.O.
ul. Hetmańska 38, 85-039 Bydgoszcz

siłownie zewnętrzne

52 323 07 12
www.trainer.net.pl

TRAINER SERIA ECO

TRAINER SERIA FITNESS

Raj dla pingwinów, frajda dla zwiedzających

Jednym z ciekawszych obiektów zrealizowanych w 2016 roku, zgłoszonych do Konkursu „Modernizacja Roku” i zarazem charakteryzujących się wysokim poziomem rozwiązań architektonicznych i urbanistycznych, funkcjonalnością i nowoczesnymi rozwiązaniami technologicznymi, jest wybieg dla pingwinów Humboldta zbudowany w Krakowskim Ogrodzie Zoologicznym.

Pingwiny Humboldta są ptakami zamieszkującymi wybrzeża Peru i Chile w Ameryce Południowej. Są ptakami tak doskonale przystosowanymi do życia w wodzie, że utraciły nawet zdolność latania. Pływają tak świetnie, że ruch skrzydeł w wodzie przypomina lot. Wybieg dla pingwinów Humboldta został zaprojektowany w 2015 roku przez Biuro Projektowe z Krakowa - B2 Studio w samym centrum ogrodu w miejscu dawnego wybiegu borsuków. Został on wkomponowany w otoczenie.

Głównym walorem projektowanego obiektu jest basen wraz z plażą dla pingwinów oraz kompleksem skał i norek przeznaczonych dla rozrodu gatunku. Szczególną uwagę zwrócono na takie ukształtowanie sztucznych skał, aby imitowały one swą fakturą, barwą i ukształtowaniem

grani fragment klifu występującego u wybrzeży Peru - naturalnego środowiska występowania pingwinów Humboldta. Dodatkowo, dla lepszej obserwacji, zaprojektowano taras widokowy zlokalizowany na wysokości trzech metrów nad wybiegiem.

Dla zapewnienia najwyższej jakości wody w basenie dla pingwinów zlokalizowano wszystkie urządzenia do technologii oczyszczania wody w podziemiach obiektu. Ponadto został zainstalowany nowoczesny, ekonomiczny system sterowania i kontroli parametrów wody basenowej. Elementy konstrukcji przykrywające podziemie zaprojektowane zostały z myślą o pingwinach, tworząc podgrzewaną plażę, masyw sztucznych skał, jak i zaplecze hodowlano-sanitarne z kuchnią dla przygotowania karmy oraz wewnętrznych pomieszczeń dla zwierząt objętych kwarantanną na wypadek choroby.

Z myślą o zwiedzających zaprojektowano obszerny plac, przystosowany jednocześnie do potrzeb osób niepełnosprawnych. Pomyślano także o możliwości podglądania pingwinów podczas ich zabaw pod wodą, tworząc obniżenie terenu bezpośrednio przy basenie. Teren wokół basenu został osadzony zielenią i ławkami. Obiekt dzięki zastosowaniu wysokiej jakości technologii basenowej jest przystosowany do zwiedzania o każdej porze roku.

Hotel Buczyński Medical & SPA – tradycja i nowoczesność

Zgłoszony do Konkursu „Modernizacja Roku” obiekt znajdujący się w sercu kurortu Świeradowa-Zdroju oddano do użytku w 2016 roku.

Tu tradycja łączy się z nowoczesnością, a rodzina Buczyńskich - prowadząca również Park Hotel **** KUR & SPA, dba by wszelkie zwyczaje były należycie pielęgnowane i kontynuowane.

Hotel z widokiem na Góry Izerskie znajdujący się tuż przy deptaku Zdrojowym gwarantuje swoim gościom łatwy dostęp do najważniejszych punktów miejscowości i oferuje doskonałe warunki wypoczynku. Do dyspozycji gości oddane są nowoczesnie wyposażone, komfortowe i przestronne pokoje z balkonami, których wystrój nawiązuje zarówno do uroków okolicy, jak i niezwykle bogatej historii miasteczka. Pokoje zostały urządzone z myślą o gościach, którzy cenią sobie wygodę.

Hotelowa restauracja dla około 200 osób podczas pobytu oferuje bogate śniadania oraz obiadokolacje w formie bufetów oraz serwuje dania regionalne i kontynentalne a la carte. Lobby bar serwuje napoje do późnych godzin wieczornych. W restauracji odbywać się będą różnego rodzaju atrakcje wzbogacające pobyt gości.

Goście podczas pobytu mogą korzystać ze strefy wellness, basenu z ławkami i systemem hydromasaży oraz jacuzzi. Przy basenie usytuowane będą leżaki do wypoczynku z widokiem na góry, na zewnątrz znajduje się jacuzzi, z którego zimą będzie możliwość obserwowania pociech zjeżdżających na nartach na przylegającym wyciągu.

Strefa Medi oraz spa znajduje się w przestrzennych gabinetach obejmujących około

1000 mkw. Goście otrzymają tu profesjonalną pomoc w schorzeniach układu ruchu, układu

krążenia oraz układu oddechowego oraz w przypadku wielu innych dolegliwości. Natomiast

specjalnie przygotowane pakiety spa zadbają, by każdy gość chciał powrócić do tego miejsca.

➔ **WIEŚLAW BUCZYŃSKI**, WŁAŚCICIEL.

Przez wiele lat mieszkaliśmy w Szwecji. Przybywałem tam jako trener reprezentacji w rugby, pracując jednocześnie z żoną w szkole jako nauczyciele gimnastyki. Za namową żony, postanowiliśmy sprawdzić się w

biznesie. Biorąc pożyczkę i zastawiając dom i wszystko, co mieliśmy, kupiliśmy nasz pierwszy motel! To był dobry start do biznesu. Koledzy ze szkoły pytali, czy dobrze robimy, rezygnując z pracy nauczyciela na państwowej posadzie, ryzykując wszystkim co mamy. Ale biznes jest jak sport, wciąga i chce się osiągnąć dobry rezultat! Następnym krokiem była sprzedaż motelu i zakup dużej restauracji w Göteborgu, a potem zakup naszego pierwszego hotelu również w Göteborgu. To wciągnęło nas w branżę hotelarską. Następny to już duży hotel konferencyjny w Karlstad 162 pokoje, 12 sal konferencyjnych z największą na 340 osób. Tam się nie czuliśmy dobrze, gdyż to był hotel, gdzie goście w większości przebywali krótko na konferencjach, wycieczkach i jednodniowych pobytach. Brak było jakiegokolwiek kontaktu z gośćmi. Dlatego sprzedaliśmy hotel. W Szwecji być

właścicielem hotelu to na ogół jest inaczej niż w Polsce. My byliśmy właścicielami całego wyposażenia, ale budynek i działka należały do kogoś innego, komu płaciło się dzierżawę. Po pewnym czasie zażęskniliśmy znowu za hotelem. W Polsce nastąpiły przemiany, więc chcieliśmy kupić hotel w kraju, najchętniej nad morzem. Przypadkowo znaleźliśmy się w Świeradowie-Zdroju. Tutaj żonie spodobał się prawie 100-letni pensjonat, który miał ubikacje i umywalki na korytarzu. Miejsce jednak było urokliwe. Kupiliśmy budynek i rozpoczęliśmy przebudowę, po czym nabyliśmy sąsiedni. Po połączeniu z pierwszym i po całkowitej przebudowie powstał nowy obiekt Park Hotel **** KUR & SPA, który został nagrodzony I nagrodą „Modernizacji Roku” 2006 „Za szczególnie upór i konsekwencję w procesie odrestaurowania i rozbudowy obiektów tworzących jednolity kompleks hotelowo-uzdrowiskowy”. Po kilku latach prowadzenia hotelu, mając dobre obłożenie i duży procent stałych gości, postanowiliśmy zbudować jeszcze jeden hotel w tym samym stylu architektonicznym, leżący w pobliżu i mogący współpracować i uzupełniać się z obecnym. Po czterech latach budowy powstał nowy Hotel Buczyński Medical & SPA w centrum uzdrowiska Świeradów-Zdrój. Budynek nowego hotelu mimo zastosowania najnowszej technologii budowy i zapewnieniu nowoczesnych rozwiązań technicznych, takich jak np. całkowita klimatyzacja, pompy ciepłe itp., ze swoją architekturą wtapia się całkowicie w tradycyjny krajobraz Świeradowa-Zdroju, tworząc jednolity kompleks z pozostałą zabudową.

Zabawa, ale na warunkach dzieci

Przy ulicy Paderewskiego 5 w Sieradzu powstał plac zabaw. Dzieci same zdecydowały, jak chcą się bawić.

Investycja została zrealizowana na osiedlu Klonowym II, w zasobach należących do Sieradzkiej Spółdzielni Mieszkaniowej, na terenie rekreacyjnym pomiędzy budynkami Paderewskiego 5, 11 Listopada 6 i 11 Listopada 8. Lokalizacja inwestycji umożliwiła wykonanie placu zabaw znacznych rozmiarów, biorąc pod uwagę możliwości terenów między budynkami, i w momencie jej oddania był to jeden z największych placów zabaw w zasobach SSM. Podwórko było wcześniej terenem rekreacyjnym powstałym na przełomie lat 80. i 90. Jednak widząc zapotrzebowanie mieszkańców, Sieradzka Spółdzielnia Mieszkaniowa postanowiła go unowocześnić i dostosować do współczesnych wymogów.

W kwestii budowy placu zabaw odbyły się konsultacje, podczas których mieszkańcy mogli wybrać urządzenie zabawowe. W ramach tych konsultacji sformowała się grupa dzieci, które miały znaczny wpływ na dobór urządzeń zabawowych, z których w przyszłości miały korzystać. Zamontowano w związku z tym

m.in. piaskownicę, podwójną huśtawkę z siedziskiem dla starszych i małych dzieci, huśtawkę - bocianie gniazdo, karuzelę, zestaw - wieża, labirynt naukowca, huśtawkę sprężynkę - delfin oraz zjazd linowy. Plac zabaw został ogrodzony i obsadzony tujami.

Wykonanie tej inwestycji to przykład współdziałania spółdzielni z mieszkańcami budynków zlokalizowanych wokół terenu inwestycyjnego. Na każdym etapie realizacji inwestycji byli oni chętni do współpracy.

Na osiedlu Klonowe II istnieją dwa nowoczesne place zabaw będące własnością spółdzielni oraz jeden plac zabaw na terenie miejskim. Taka ilość oraz ich rozmieszczenie pozwalała zaspokoić potrzeby najmłodszych z tego rejonu miasta. Ponadto zmodernizowany plac zabaw może wpłynąć pozytywnie na atrakcyjność oferowanych w obrocie wtórnym lokali mieszkalnych zlokalizowanych w jego okolicy.

Na rok 2017 Sieradzka Spółdzielnia Mieszkaniowa zaplanowała wybudowanie na swoich terenach dwóch nowoczesnych placów zabaw oraz czterech tzw. siłowni pod chmurką. Realizacja tych przedsięwzięć jest również spełnieniem oczekiwań mieszkańców Sieradzkiej Spółdzielni Mieszkaniowej.

Lepsze warunki studiowania i badań

Budynek Gmachu Głównego Politechniki Warszawskiej przed modernizacją nie spełniał obecnie obowiązujących norm w zakresie ochrony cieplnej.

Nie stwierdzono co prawda występowania zjawiska przemarzania przegród, ale odbywało się to kosztem dużych nakładów ponoszonych na ogrzanie pomieszczeń. W ramach rewitalizacji wraz z przebudową polegającej na termomodernizacji obiektu Politechniki Warszawskiej wykonano kompleksowy remont elewacji Gmachu Głównego wraz z wymianą stolarki, wykonano termomodernizację dachu wraz modernizacją świetlika nad Dużą Aulą oraz wykonano prace związane z zapewnieniem właściwych warunków higienicznych poprzez modernizację systemu wentylacji z rekuperacją ciepła.

Bezpośrednią korzyścią związaną z realizacją rewitalizacji wraz z przebudową Gmachu Głównego Politechniki Warszawskiej - termomodernizacji obiektu było podniesienie do wyższego standardu substancji głównego budynku dydaktycznego uczelni. Realizacja inwestycji przyniosła poprawę warunków studiowania i prowadzenia badań naukowych, a także podwyższenie warunków energetycznych budynku. Projekt nie był przedsięwzięciem komercyjnym.

ROZMOWA

Kształcenie nowych pokoleń

→ PROF. DR. HAB. INŻ. STANISŁAW WINCENCIAK PROREKTOR DS. ROZWOJU POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ

Z czego wynikała potrzeba zrealizowania inwestycji pn. „Wykonanie rewitalizacji wraz z przebudową gmachu głównego Politechniki Warszawskiej – termomodernizacja obiektu”?

STANISŁAW WINCENCIAK: Politechnika Warszawska jest jedną z największych uczelni technicznych w Polsce i należy do wiodących ośrodków edukacyjnych w kraju i za granicą. Uczestniczy w dziele wszechstronnego rozwoju nauki, kultury i gospodarki, prowadząc działalność naukową w dziedzinach związanych z techniką i biorąc udział w rozwiązywaniu ważnych problemów naukowych, technicznych, gospodarczych i społecznych. Politechnika Warszawska podejmuje działania zmierzające do wykorzystania osiągnięć nauki i techniki w gospodarce. Podejmuje również działania i wyraża opinie dotyczące rozwoju kraju. Jako uczelnia kształci studentów w zakresie techniki i nauk z nią związanych oraz zarządzania, stwarzając im warunki do zdobywania wiedzy i umiejętności potrzebnych do samodzielnej i twórczej działalności zawodowej i naukowej. Umożliwia im również kontakt z innymi uczelniami w kraju i za granicą. W Politechnice

Warszawskiej w roku akademickim studiuje ponad 30 tysięcy studentów na studiach dziennych, wieczorowych, zaocznych i doktoranckich. Uczelnia prowadzi również studia przez internet (Ośrodek Kształcenia na Odległość). Wykłady odbywają się przez internet, a zajęcia praktyczne (laboratoria) w czasie zjazdów. Ponadto Politechnika Warszawska prowadzi także studia i kursy podnoszące kwalifikacje zawodowe i naukowe, w szczególności studia podyplomowe i doktoranckie oraz kursy specjalistyczne.

Politechnika Warszawska jest liderem wśród uczelni technicznych zarówno w skali regionu, jak i całego kraju, o czym świadczy jej pozycja w ogólnopolskich rankingach uczelni wyższych, jak również jej potencjał naukowo-badawczy oraz kadra edukacyjna. Jako uczelnia kształcąca w kierunkach technicznych ma duży wpływ na podnoszenie poziomu kadr, a co za tym idzie na zwiększenie poziomu konkurencyjności i innowacyjności całego kraju. Wśród absolwentów uczelni jest wielu polityków i ludzi biznesu. Wysoka jakość programu nauczania i dobre warunki studiowania mają wymierny wpływ na zwiększenie ilości studiujących, a co za tym idzie na wzrost wskaźników skolaryzacji regionu i kraju.

Politechnika Warszawska chce być uczelnią realizującą ideę patriotyzmu gospodarczego, bazującego na połączeniu polskiej kultury i sztuki z polską nauką i technologią,

budującego nowoczesne społeczeństwo. Będzie uczelnią, która nie tylko dostarcza innowacyjnych rozwiązań gospodarce, rozwija kulturę przedsiębiorczości, poszukuje nowych źródeł finansowania swojej działalności, dostarcza wykwalifikowanych kadr czy podnosi atrakcyjność inwestycyjną otoczenia, z którym współpracuje, ale również, zgodnie z ideą społecznej odpowiedzialności nauki, oddziałuje na otoczenie, sprzyja animowaniu życia kulturalnego, kreuje wzorce postaw i zachowań, sprzyja spotykaniu się ludzi i przenikaniu środowisk.

Kształcenie nowych pokoleń inżynierów - menedżerów oraz umożliwienie rozwoju kadrze naukowej wymaga ciągłych nakładów finansowych na modernizację posiadanych zasobów (budynki i wyposażenie oraz infrastrukturę) oraz budowę nowych obiektów. Brak odpowiedniej bazy dydaktyczno-badawczej dedykowanej nowoczesnym technologiom hamuje rozwój polskiej nauki i nie pozwala na efektywne wykorzystanie potencjału naukowców i studentów Politechniki Warszawskiej.

W celu zapewnienia dalszego rozwoju Politechniki Warszawskiej w dziedzinie kształcenia oraz badań naukowych na miarę wymogów współczesnego świata istnieje pilna potrzeba prorozwojowej rewitalizacji istniejącej bazy dydaktyczno-badawczej uczelni oraz jej powiększenia.

Historyczna infrastruktura i otoczenie Politechniki Warszawskiej pozostają w dużym stopniu pod ochroną konserwatorską, co wymaga dbałości o zachowanie zarówno historycznej ciągłości, jak i stworzenia nowoczesnego wizerunku, opartego na rzetelnej i zgodnej ze zrównoważonym rozwojem infrastrukturze.

Celem zadania inwestycyjnego pn.: „Wykonanie rewitalizacji wraz z przebudową gmachu głównego Politechniki Warszawskiej – termomodernizacja obiektu” była poprawa warunków prowadzenia zajęć dydaktycznych, naukowych oraz realizacji innych zadań statutowych Politechniki Warszawskiej w gmachu, głównym przy jednoczesnym zachowaniu wartości architektonicznej budynku i nadaniu nowoczesnych cech technologicznych zabytkowej substancji poprzez podwyższenie warunków energetycznych obiektu.

Jakie korzyści wynikają z realizacji tej inwestycji?

Wykonanie zadań inwestycyjnych zwiększy konkurencyjność uczelni, a w dłuższej perspektywie spowoduje stabilizację napływu studentów, naukowców i nauczycieli akademickich, również z zagranicy. Dla m.st. Warszawy będzie to oznaczać wpływ środków finansowych, którymi dysponują potencjalni studenci Politechniki Warszawskiej, uczestnicząc w przedsięwzięciach

kulturalnych, naukowych i rozrywkowych, będących znakomitym sposobem promocji miasta. Istniejące i ciągle rozwijane związki Politechniki Warszawskiej z otoczeniem gospodarczym i społecznym podniosą konkurencyjność gospodarczą miasta i regionu, tworząc warunki do rozwoju bazującego na wiedzy. W wyniku planowanych inwestycji Politechnika Warszawska ma szansę stać się liderem specjalizującym się w transferze technologii do polskiej gospodarki oraz komercjalizacji wypracowanych pomysłów, odkryć i wynalazków.

Modernizacja istniejących i budowa nowych obiektów dydaktycznych, w celu scalenia sił i środków, pozwoli na podniesienie jakości kształcenia i ułatwi pozyskanie najzdolniejszej młodzieży z kraju i ze świata do studiowania w Politechnice Warszawskiej, od wielu lat cieszącej się wysoką renomą czołowej uczelni technicznej w Polsce. W przypadku rewitalizacji i przebudowy gmachu głównego zakładane podstawowe efekty rzeczowe inwestycji osiągnięto w 100 proc. Z uwagi na rodzaj zadania inwestycyjnego osiągnięte korzyści mają różnorodny charakter i wykraczają poza proste oszczędności wynikające ze zmniejszonego zużycia energii i zapotrzebowania na ciepło w budynku.

Inwestycja termomodernizacyjna przynosi korzyści ekonomiczne, wynikające z oszczędności w zużyciu

energii, a także rozwoju aktywności gospodarczej i wzrostu liczby nowych miejsc pracy w sektorach związanych z termomodernizacją.

Zadanie inwestycyjne miało wpływ na wzrost popytu na siłę roboczą, materiały, a także usługi dodatkowe niezbędne podczas przygotowania dokumentacji technicznej i realizacji robót budowlanych. W efekcie inwestycja miała cząstkowy wpływ na przyspieszenie tempa wzrostu gospodarczego.

Kolejną grupę stanowią korzyści środowiskowe wynikające z ograniczenia lokalnych zanieczyszczeń powietrza i emisji dwutlenku węgla prowadzących do zmian klimatu. Zgodnie z analizami ekspertów z Buildings Performance Institute Europe (BPIE), potencjalne zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych do roku 2030 (w stosunku do roku 2010), osiągnięte w wyniku termomodernizacji budynków, może sięgać 5-8 proc.

Korzyści społeczne, wynikające z kompleksowej termomodernizacji gmachu głównego PW mogą doprowadzić do zauważalnego obniżenia kosztów ogrzewania (lub chłodzenia) pomieszczeń, a więc przyczynić się nie tylko do podniesienia komfortu pracy i nauczania w Politechnice Warszawskiej, ale także do zmniejszenia środków wydatkowanych rokrocznie z budżetu uczelni na ogrzewanie i przetranszyczenia zaoszczędzonych kwot na dalszy rozwój szkoły.